

de, om at sikre, at der ikke er et udtryk i loven, der af handicappede kan opfattes som en forhindring for at få autorisation; men det væsentlige er selvfølgelig, at der ikke er nogen reel hindring, og det fremgår af ministeriets bemærkninger.

Enhedslisten kan støtte forslaget.

Kl. 10.15

Indenrigs- og sundhedsministeren (Lars Løkke Rasmussen):

Jeg skal blot ganske kort kvittere for denne perlerække af positive ordførertaler og konstatere, at på trods af valg og regeringsskifte er der fortsat fuld opbakning til denne lovgivning, som har det sigte, som flere ordførere også var inde på, at yde et bidrag til den ene dimension af sundhedsvæsenet, nemlig den kvalitative, hvor den anden er den kvantitative.

Skulle der være spørgsmål under udvalgsarbejdet, kan jeg selvfølgelig her give tilsagn om at medvirke til en hurtig, effektiv besvarelse af dem.

Det spørgsmål, der blev rejst her til sidst, er naturligvis et spørgsmål, som jeg gerne ved en senere lejlighed vil tage op, også med Sundhedsudvalget. Det er jo rigtigt, som fru Line Barfod sagde, at sigtet med formuleringen er tydeliggjort i ministeriets kommentar, men det skal selvfølgelig ikke skygge over, at det kan være relevant i en anden sammenhæng at tage en debat om, hvordan vi udtrykker os på en sådan måde, at de organisationer, der varetager de handicappedes interesser, ikke har nødig at spørge for at blive betrykket i, at vi ikke har skjulte motiver.

Hermed sluttede forhandlingen, og lovforslaget overgik derefter til anden behandling.

Afstemning

Formanden:

Jeg foreslår, at lovforslaget henvises til Sundhedsudvalget. Hvis ingen gør indsigelse, betragter jeg det som vedtaget. (*Ophold*). Det er vedtaget.

Den næste sag på dagsordenen var:

3) Første behandling af lovforslag nr. L 89: Forslag til lov om bioanalytikere.

Af indenrigs- og sundhedsministeren (Lars Løkke Rasmussen).

(Fremsat 6/2 2002).

Lovforslaget sattes til forhandling.

Forhandling

Kim Andersen (V):

Det er i lighed med det tidligere lovforslag en genfremsættelse fra før valget, og der er ikke foretaget nogen væsentlige substansmæssige ændringer.

Vi kunne før valget tilslutte os, at der blev indført en autorisationsordning for bioanalytikere med konsekvenser i lighed med dem, der vil være gældende for radiografer – det lovforslag, som vi behandlede før – og Venstre kan også tilslutte sig det forslag, der ligger her, lovforslag nr. L 89, om autorisation til bioanalytikere.

Lone Møller (S):

Da Socialdemokratiets ordfører heller ikke kan være til stede ved behandlingen af dette forslag, skal jeg fremføre følgende:

Lovforslaget her er i realiteten identisk med det lovforslag, vi netop har behandlet, dog med den forskel, at det drejer sig om autorisation af bioanalytikere, der i diagnosticeringsfasen spiller en afgørende rolle for patientens videre behandling.

Derfor kan Socialdemokratiet støtte forslaget og håber på en positiv udvalgsbehandling.

Anita Knakkegaard (DF):

Lovforslag nr. L 89 drejer sig om bioanalytikere i stedet for radiografer. Dette forslag lægger også op til, at vi får øget patientsikkerheden.

Lovforslaget drejer sig om retten til at betegne sig som bioanalytiker, og kun den, der har bestået en af undervisningsministeren godkendt uddannelse som bioanalytiker, har ret til autorisation som bioanalytiker. Der er alene tale om titelbeskyttelse.

Bioanalytikerens faglige virksomhed omfatter opgaver, der kan udgøre fare for patienter, da de i praksis selvstændigt træffer beslutninger, som er væsentlige for, at man får en korrekt diagnosticering og behandling af patienterne,

herunder prøvetagning, analyser samt vurdering af analyseresultater.

De kliniske afdelingers diagnosticering og behandling af patienter er meget afhængig af analysernes gyldighed og pålidelighed.

Autorisation som bioanalytiker kan fratages og generhverves efter reglerne i lov om sundhedsvæsenets centralstyrelse m.v. Det er fortsat en god ting, det kan man også med radiograferne.

Der bliver i lovgivningen fastslået pligten til, at der skal udvises omhu og samvittighedsfuldhed.

Der etableres også her en overgangsordning for de tidligere laboranter og hospitalslaboranter, når de kan dokumentere, at de har været ansat mindst 3 år inden for de sidste 5 år.

Endvidere indeholder lovforslaget også her kapitler om rettigheder, pligter, tilsyn og straffebestemmelser, og det vil jeg ikke, som jeg heller ikke gjorde før, komme nærmere ind på.

Vi ser meget positivt på forslaget.

Kl. 10.20

Else Theill Sørensen (KF):

Som også de tidligere ordførere har nævnt, er det her lovforslag langt hen ad vejen magen til det, vi lige har behandlet om radiografer, bortset fra at det nu handler om bioanalytikere, men hovedsigtet er nøjagtig det samme, og Det Konservative Folkeparti kan tilslutte sig lovforslaget.

Lene Garsdal (SF):

Også SF vil undlade at holde et længere indlæg og henvise til de generelle bemærkninger, som jeg havde under det forrige lovforslag, og sige, at for bioanalytikerne gælder fuldstændig de samme principper, og at vi derfor også kan støtte det her lovforslag.

Jeg vil ikke undlade at sige, at også her har vi stillet forslag i finansloven om, at man øger op-taget for bioanalytikere, som der er mangel på.

Naser Khader (RV):

Ganske som ved den foregående behandling af lovforslag om radiografer kan Det Radikale Venstre tilslutte sig dette lovforslag, fordi det vil være medvirkende til at skabe klarhed i forhold til bioanalytikerne og deres færdigheder.

En sådan ordning som den, der foreslås her, vil præcisere og kvalificere deres stillingsbetegnelse. Den præcisering vil medføre større patientsikkerhed, fordi bioanalytikerne har et helt centralt ansvar for en korrekt diagnosticering og behandling af patienterne.

Vi støtter desuden som nævnt i forhold til radiograferne, at mennesker, som har en uddannelse med sig fra udlandet, kan opnå en autorisation efter en vurdering foretaget under supervision.

Det Radikale Venstre mener, at lovforslaget vil medvirke til en glimrende regulering på området, og vi støtter derfor forslaget.

Line Barfod (EL):

Jeg skal også her henvise til alle de glimrende bemærkninger, de tidligere ordførere er kommet med, og også her henvise til bemærkningen fra De Samvirkende Invalideorganisationer om muligheden for at finde et andet udtryk, og jeg kunne forstå på ministeren, at det vil man gerne overveje fra ministeriets side og drøfte nærmere med udvalget.

Enhedslisten kan støtte forslaget.

Indenrigs- og sundhedsministeren (Lars Løkke Rasmussen):

Jeg skal følge det gode eksempel fra ordførerne og fatte mig i korthed ved i det hele at henvise til de bemærkninger, jeg havde under behandlingen af det foregående lovforslag og stille mig til rådighed for udvalgsarbejdet.

Hermed sluttede forhandlingen, og lovforslaget overgik derefter til anden behandling.

Afstemning

Formanden:

Jeg foreslår, at lovforslaget henvises til Sundhedsudvalget. Hvis ingen gør indsigelse, betragter jeg det som vedtaget. (*Ophold*). Det er vedtaget.

Den næste sag på dagsordenen var:

4) Første behandling af lovforslag nr. L 111: Forslag til lov om ændring af lov om fremskaffelse og anvendelse af humant blod og blodprodukter til lægemiddelformål m.v., lov om lægemidler og lov om offentlig sygesikring. (Nedlæggelse af visse råd og nævn på det sundhedsmæssige område).

Af indenrigs- og sundhedsministeren (Lars Løkke Rasmussen).

(Fremsat 20/2 2002).

Lovforslaget sattes til forhandling.

Forhandling

Jens Christian Larsen (V):

Venstre er enig i de overordnede betragtninger, som ligger bag forslaget om en gennemgribende sanering af offentlige råd, nævn, udvalg og centre.

Ved nedlæggelse af de fire organer, Blodproduktudvalget, Apotekervarenævnet, Reklamenævnet og Sygesikringsnævnet for Søfarende, frigøres der både økonomiske og administrative ressourcer, der i stedet kan anvendes mere hensigtsmæssigt i det samlede sundhedsvæsen.

Vi deler også opfattelsen af, at den statslige administration bliver enklere og mere gennemsigtig ved nedlæggelse af de foreslåede nævn og udvalg.

Venstre kan derfor støtte lovforslaget.

Lone Møller (S):

Også her gælder det, at Socialdemokratiets ordfører ikke kan være til stede.

Lovforslaget indebærer nedlæggelse af Blodproduktudvalget, Apotekervarenævnet, Reklamenævnet og Sygesikringsnævnet for Søfarende.

Kl. 10.25

Generelt er vi positive over for nedlæggelsen af disse råd og nævn, idet der i bemærkningerne til lovforslaget argumenteres glimrende for, hvordan flere af rådets opgaver i dag varetages andre steder eller ikke længere eksisterer.

Vi ved det dog kun fra bemærkningerne og må derfor tage regeringens bemærkninger i lovforslaget for eneste pålydende, idet der ikke er indhentet hørings svar ved udarbejdelsen af lovforslaget. Det kunne være rart at høre ministerens forklaring på, hvorfor der i hans øjne ikke behøves en høringsrunde.

I forhold til Blodproduktudvalget, der blev oprettet i 1980'erne, er der berettiget grund til at spørge under udvalgsarbejdet, om der ikke var en særlig grund til, at udvalget blev lovfæstet i 1997. En ting er, at amtskommunerne i dag er forpligtet til at sikre leverancen af blodplasma til brug for fremstilling af lægemidler til behandling af blødere i Danmark, men udvalget er jo samtidig nedsat til at følge og vurdere udviklingen på blodområdet samt for at rådgive Lægemiddelstyrelsen i sager om fremskaffelse af blodkomponenter og blodderivater. Samtidig rådgiver udvalget Lægemiddelstyrelsen i sager om priser og betingelser for Statens Seruminsti tuts levering af forskellige ydelser. Spørgsmålet er, om denne del af Blodproduktudvalgets arbejde stadig er lige så værdifuldt, selv om selve blodforsyningen er sikret ved lov. Det er vel trods alt amterne, hospitalerne og bloddonorernes foreninger, der tilsammen ved mest om, hvordan man sikrer en fremtidig tilførsel af blod fra frivillige donorer til brug for forskellige blodprodukter.

Derfor vil Socialdemokratiet på nuværende tidspunkt ikke tage stilling til forslaget, men afventer hørings svarene fra de forskellige nedlæggelsestruede.

Birthe Skaarup (DF):

Som led i finanslovaftalen skal overflødige råd, nævn og udvalg nedlægges, og det gælder også de her fire udvalg og nævn under Sundhedsministeriet, som er nævnt i dette forslag.

Blodproduktudvalget blev oprettet som en sikring til, at amterne leverede den blodplasma til fremstilling af lægemidler til brug for behandlingen af blødere i landet, som andre også har omtalt. Men amtskommunerne har nu ved lov pligt til at levere plasma, og derfor har udvalget overlevet sig selv.

Apotekervarenævnet var tænkt som et nævn, Lægemiddelstyrelsen kunne rådføre sig med med henblik på, hvilke lægemidler der kunne forhandles uden for apotekerne. Nævnet har ikke holdt møder i år 2000, og derfor anses det for at have for ringe betydning til i det hele taget at blive opretholdt. I stedet for har Lægemiddelstyrelsen mulighed for at rådføre sig med organisationerne inden for området.

Så er der Reklamenævnet. Her vil Lægemiddelstyrelsen i stedet for, hvor der er sager på området om reklame for lægemidler, kunne drage nytte af relevante sagkyndige samt lægemiddelområdets interesseorganisationer. Økonomi-